



„A ošetřovatelům ubude práce!“ dodal klokanek.

Dara dlouho přemlouvat nemuseli, a proto se hned rozběhli chystat chutné svačiny.

„Hm, to je dobrot!“ mlaskal Jožin, když se ve skladu rozhlédl kolem sebe. Klokan Ferda neodolal a sem tam si užděl kousek piškotu a Dar, když se kamarádi nedívali, olízl kost určenou pro lva.

Jožin, Ferda i Dar byli tak zabráni do příprav a ochutnávání, že si ani nevšimli stínu, který se mihl pod oknem. Nebyl to zase nikdo jiný než pihovatý Matěj, kluk hubený jako párátko, samá ruka, samá noha, ale postrach celého okolí.

Matěj pozorně sledoval, co se uvnitř chystá, a zlomyslně si mnul ruce: „Těšte se, jak vám zatopím!“

Zatímco nic netušící Jožin, Ferda a Dar s těžkými koši obcházeli zoo a rozdávali zvířatům jídlo, Matěj se potichu, potichoučku plížil za nimi a všechno mařil.



A jakže to slavné seznamování dopadlo? Inu, neslavně! Želvy dostaly ke svačince kosti, opice se s úšklebky rýpaly v ptačím zobu a slon slupl chleba se salámem a vypil pivo, které měl pro sebe schované hlídač Hromádka.

Lev nad senem, které skončilo v jeho výběhu, zařval tak strašně, až byla celá zoo rázem na nohou. Splašeným zebraťm se zamotaly pruhy na kůži, antilopy vyskakovaly o metr výš než obvykle a papoušci létali v klecích tam a zpět, až poztráceli polovinu peří.

„Čerchmanti zatracení, co jste to vyvedli?!“ láteřil hlídač Hromádka a honem běžel pro doktora Opičku.

„Jak je to možné?“ drbal se svými dlouhými rukama na hlavě Jožin a tvářil se nechápavě.

„Je to jasné. Někdo šel za námi a všechno jídlo vyměnil!“ řekl osvěceně klokan Ferda. Zato Dar neřekl vůbec nic. Jen smutně svěsil ocásek.

To už doktor Opička pobíhal od výběhu k výběhu a jeho tvář byla napjatá

